

Výrok

Pojem „produkt“ uvedený v čl. 1 bodě 8 a v čl. 3 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1610/96 ze dne 23. července 1996 o zavedení dodatkových ochranných osvědčení pro přípravky na ochranu rostlin, jakož i pojem „účinné látky“ uvedený v čl. 1 bodě 3 tohoto nařízení musí být vykládány v tom smyslu, že látka určená k použití jako safener pod tyto pojmy spadat může, vyvolává-li vlastní toxický, fyto toxický či fytofarmaceutický účinek.

(¹) Úř. věst. C 86, 23.3.2013.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 12. června 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Gerechtshof te Amsterdam – Nizozemsko) – Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen v. SCA Group Holding BV (C-39/13), X AG a další v. Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam (C-40/13), Inspecteur van de Belastingdienst Holland-Noord/kantoor Zaandam v. MSA International Holdings BV, MSA Nederland BV (C-41/13)

(Spojené věci C-39/13 až C-41/13) (¹)

„Svoboda usazování — Korporační daň — Jediná daňová jednotka mezi společnostmi téže skupiny — Žádost — Důvody pro zamítnutí — Sídlo jedné nebo několika společností tvořících mezičlánek nebo mateřské společnosti v jiném členském státě — Neexistence stálé provozovny ve státě zdanění“

(2014/C 282/12)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Gerechtshof te Amsterdam

Účastníci původního řízení

Žalobci: Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen (C-39/13), X AG, X1 Holding GmbH, X2 Holding GmbH, X3 Holding GmbH, D1 BV, D2 BV, D3 BV (C-40/13), Inspecteur van de Belastingdienst Holland-Noord/kantoor Zaandam (C-41/13)

Žalovaní: SCA Group Holding BV (C-39/13), Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam (C-40/13), MSA International Holdings BV, MSA Nederland BV (C-41/13)

Výrok

- 1) Ve věcech C-39/13 a C-41/13 musí být články 49 SFEU a 54 SFEU vykládány v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, podle které může mateřská společnost-rezident vytvořit jedinou daňovou jednotku s vnukovskou společností-rezidentem, jestliže ji drží prostřednictvím jedné nebo několika společností-rezidentů, avšak nemůže tak učinit, jestliže ji drží prostřednictvím společností-nerezidentů, které v tomto členském státě nemají stálou provozovnu.
- 2) Ve věci C-40/13 musí být články 49 SFEU a 54 SFEU vykládány v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, podle které se režim jediné daňové jednotky vztahuje na mateřskou společnost-rezidenta, která vlastní dceřiné společnosti-rezidenty, avšak tento režim je vyloučen pro sesterské společnosti-rezidenty, jejichž společná mateřská společnost nemá v tomto členském státě sídlo ani stálou provozovnu.

(¹) Úř. věst. C 123, 27.4.2013.